

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa P. W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuraturze Rejonowej [...] w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 7 lipca 2026 r.,

na skutek skargi P. W. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy w sprawie o sygn. I C 565/25 i przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. V ACa 2026/25,

przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku.

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 25 maja 2026 r. P. W. wniósł do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku skargę na przewlekłość postępowania w sprawie V ACa 2026/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Analiza uzasadnienia skargi i podnoszonych w niej okoliczności wskazuje, że skarżący kwestionuje sprawność postępowania zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Skarżący przedstawił przebieg postępowania od grudnia 2024 r., tj. od momentu złożenia pozwu. Zdaniem skarżącego „od blisko 1 roku i 6 miesięcy” nie mógł „realizować podstawowego prawa do Sądu, wydania wyroku w Sądzie I instancji przez Sąd należycie obsadzony”. Dalej skarżący wskazał, że do dnia wniesienia skargi na przewlekłość nie otrzymał „terminu rozprawy w Sądzie Apelacyjnym”. Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy o sygn. akt I C 565/25, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. V ACa 2026/25, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Gdańsku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.]